

OTSUSED

NÕUKOGU OTSUS,

26. juuli 2010,

millega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine

(2010/427/EL)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artikli 27 lõiget 3,

võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja (edaspidi „kõrge esindaja”) ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni nõusolekut

ning arvestades järgmist:

- (1) Käesoleva otsuse eesmärk on määrata kindlaks Euroopa välisteenistuse – kõrgele esindajale alluva funktsionaalselt sõltumatu liidu organi, mis on loodud Lissaboni lepinguga muudetud Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 27 lõike 3 kohaselt – korraldus ja toimimine. Käesolevat otsust ja eelkõige mõistet „kõrge esindaja” tõlgendatakse vastavalt tema erinevatele ülesannetele ELi lepingu artikli 18 kohaselt.
- (2) ELi lepingu artikli 21 lõike 3 teise lõigu kohaselt tagab liit kooskõla oma välistegevuse eri valdkondade vahel ning nende ja muude poliitikavaldkondade vahel. Nõukogu ja komisjon, keda abistab kõrge esindaja, tagavad selle kooskõla ja teevad selleks koostööd.
- (3) Euroopa välisteenistus toetab kõrget esindajat, kes on ühtlasi komisjoni asepresident ja välisasjade nõukogu eesistuja, tema volituste täitmisel juhtida liidu ühist

välis- ja julgeolekupoliitikat (ÜVJP) ning tagada liidu välistegevuse järjepidevus, nagu on sätestatud eelkõige ELi lepingu artiklites 18 ja 27. Euroopa välisteenistus toetab kõrget esindajat välisasjade nõukogu eesistuja ülesannete täitmisel, ilma et see mõjutaks nõukogu peasekretariaadi tavapäraseid ülesandeid. Euroopa välisteenistus toetab samuti kõrget esindajat komisjoni asepresidendi ülesannete täitmisel komisjoni pädevuses olevate välissuhete korraldamise ja liidu välistegevuse muude aspektide koordineerimise alal, ilma et see mõjutaks komisjoni talituste tavapäraseid ülesandeid.

- (4) Liidu väliskoostööprogrammidesse panustamisel peaks Euroopa välisteenistus püüdma tagada, et need programmid täidavad välistegevuse eesmärgi ELi lepingu artikli 21 ja eriti selle lõike 2 punkti d kohaselt ning et nad järgivad liidu arengupoliitika eesmärgi kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 208. Sellega seoses peaks Euroopa välisteenistus edendama ka Euroopa arengukonsensuse⁽¹⁾ ja humanitaarabi valdkonna Euroopa konsensuse⁽²⁾ eesmärkide täitmist.
- (5) Lissaboni lepingust tulenevalt peab Euroopa välisteenistus olema tegevusvalmis võimalikult kiiresti pärast nimetatud lepingu jõustumist, et rakendada selle sätteid.
- (6) Euroopa Parlament täidab täiel määral oma rolli liidu välistegevuses, sealhulgas ELi lepingu artikli 14 lõikes 1 sätestatud poliitilise kontrolli funktsiooni ning samuti aluslepingutes ettenähtud seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid. Lisaks konsulteerib kõrge esindaja ELi lepingu artikli 36 kohaselt regulaarselt Euroopa Parlamendiga ühise välis- ja julgeolekupoliitika põhiaspektide ja -valikute suhtes ning tagab, et Euroopa Parlamendi arvamusi võetakse asjakohaselt arvesse. Euroopa välisteenistus abistab selles tegevuses kõrget esindajat. Tuleks kehtestada erikord seoses Euroopa Parlamendi liikmete juurepääsuga ühise välis- ja julgeolekupoliitika valdkonna salastatud dokumentidele ja teabele. Sellise korra vastuvõtmiseni kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu

⁽¹⁾ ELT C 46, 24.2.2006, lk 1.

⁽²⁾ Komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule – Euroopa konsensuse saavutamise poole humanitaarabi valdkonnas (KOM/2007/0317 lõplik). Euroopa Liidu Teatajas avaldamata.

- vahel 20. novembril 2002. aastal sõlmitud institutsiooni-devahelise kokkuleppe (mis käsitleb Euroopa Parlamendi juurdepääsu nõukogu tundlikule teabele julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkonnas) ⁽¹⁾ kehtivaid sätteid.
- (7) Kõrgel esindajal või tema esindajal peaksid Euroopa Kaitseagentuuri, ⁽²⁾ Euroopa Liidu Satelliidikeskuse, ⁽³⁾ Euroopa Liidu Julgeoleku-uuringute Instituudi ⁽⁴⁾ ning Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledži ⁽⁵⁾ suhtes olema nende vastavates asutamisaktides sätestatud kohustused. Euroopa välisteenistus peaks osutama kõnealustele üksustele abi, mida praegu osutab nõukogu peasekretariaat.
- (8) Vastu tuleks võtta sätted Euroopa välisteenistuse töötajate ja nende töölevõtmise kohta, kui sellised sätted on välis-teenistuse korralduse ja toimimise kindlaksmääramiseks vajalikud. Samaaegselt tuleks teha kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 336 vajalikud muudatused Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirjades (edaspidi „personalieeskirjad”) ning Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimustes ⁽⁶⁾ (edaspidi „muude teenistujate teenistustingimused”), ilma et see mõjutaks ELi toimimise lepingu artikli 298 kohaldamist. Euroopa välisteenistuse töötajaid puudutavates küsimustes tuleks Euroopa välis-teenistust pidada institutsiooniks personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste tähenduses. Kõrge esindaja on ametisse nimetav ametiisik nii personalieeskirjadega hõlmatud ametnike kui ka nende teenistujate puhul, kelle suhtes kohaldatakse muude teenistujate teenistustingimusi. Euroopa välisteenistuse ametnike ja teenistujate arv otsustatakse igal aastal eelarvemenetluse käigus ja see esitatakse ametikohtade loetelus.
- (9) Euroopa välisteenistuse töötajad peaksid täitma oma kohustusi ja tegutsema ainult liidu huve silmas pidades.
- (10) Töölevõtmisel tuleks tugineda kandidaatide saavutustele, tagades samal ajal kohase geograafilise ja soolise tasakaalu. Euroopa välisteenistuse isikkoosseis peaksid olema märkimisväärselt esindatud kõigi liikmesriikide kodanikud. 2013. aastaks ette nähtud läbivaatamine peaks samuti seda küsimust käsitlema, hõlmates sealhulgas vajaduse korral ettepanekuid täiendavateks erimeetmeteks võimaliku ebavõrdsuse vähendamise eesmärgil.
- (11) ELi lepingu artikli 27 lõike 3 kohaselt koosneb Euroopa välisteenistus nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni ametnikest ning liikmesriikide diplomaatilistest teenistustest lähetatud töötajatest. Seetõttu viiakse nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni asjaomased talitused ja ülesanded ning samuti sellistes talitustes töötavad või selliseid ülesandeid täitvad ametnikud ja ajutised teenistujad üle Euroopa välisteenistusse. Enne 1. juulit 2013 võtab Euroopa välisteenistus tööle ainult nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni ametnikke ning liikmesriikide diplomaatilistest teenistustest lähetatud töötajaid. Pärast seda kuupäeva peaksid kõik teised Euroopa Liidu ametnikud ja liidu muud teenistujad saama võimaluse kandideerida Euroopa välisteenistuse vabadele töökohtadele.
- (12) Euroopa välisteenistus võib erijuhtudel kasutada spetsialiseerunud lähetatud riiklikke eksperte, kes alluvad kõrgele esindajale. Euroopa välisteenistusse lähetatud riiklikud eksperdid ei lähe arvesse osana ühest kolmandikust Euroopa välisteenistuse administraatori (AD) tasandi töötajate koguarvust, mille peaksid moodustama liikmesriikidest pärit töötajad Euroopa välisteenistuse täiskoosseisuni jõudmisel. Lähetatud riiklike ekspertide üleviimine Euroopa välisteenistuse asutamisejärgus ei ole automaatne ja seda tehakse nende päritoluliikmesriigi asutuste nõusolekul. Artikli 7 kohaselt Euroopa välisteenistusse üleviidud lähetatud riikliku eksperdi lepingu lõppemise kuupäeval ja juhul, kui lähetatud riikliku eksperdi täidetavad ülesanded vastavad üldjuhul AD-tasandi ametnike täidetavatele ülesannetele, muudetakse asjaomane funktsioon ajutise teenistuja ametikohaks, tingimusel et vajalik ametikoht on ette nähtud ametikohtade loetelus.
- (13) Komisjon ja Euroopa välisteenistus lepivad kokku komisjoni poolt delegatsioonidele juhiste andmise üksikasjalikus korras. See kord peaks eelkõige ette nägema, et kui komisjon annab delegatsioonidele juhised, antakse juhiste koopia samal ajal ka delegatsiooni juhile ja Euroopa välisteenistuse keskasutusele.
- (14) Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste uldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) ⁽⁷⁾ (edaspidi „finantsmäärus”) tuleks muuta, et lisada selle artiklisse 1 Euroopa välisteenistus liidu eelarves eraldi osa omava institutsioonina. Vastavalt kohaldatavatele eeskirjadele ja sarnaselt teiste institutsioonidega pühendatakse üks osa kontrollikoja aastaaruandest ka Euroopa välisteenistusele ning välisteenistus vastab selliste aruannetele. Euroopa välis-teenistuse suhtes kohaldatakse eelarve täitmise heakskiit-mise menetlust, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 319 ja finantsmääruse artiklites 145–147. Kõrge esindaja pakub Euroopa Parlamendile kogu vajalikku tuge, et Euroopa Parlament saaks kasutada oma õigust eelarve täitmisele heakskiitu andva institutsioonina.

⁽¹⁾ EÜT C 298, 30.11.2002, lk 1.

⁽²⁾ Nõukogu 12. juuli 2004. aasta ühismeede 2004/551/ÜVJP Euroopa Kaitseagentuuri loomise kohta (ELT L 245, 17.7.2004, lk 17).

⁽³⁾ Nõukogu 20. juuli 2001. aasta ühismeede Euroopa Liidu Satelliidikeskuse loomise kohta (EÜT L 200, 25.7.2001, lk 5).

⁽⁴⁾ Nõukogu 20. juuli 2001. aasta ühismeede Euroopa Liidu Julgeoleku-uuringute Instituudi loomise kohta (EÜT L 200, 25.7.2001, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 23. juuni 2008. aasta ühismeede 2008/550/ÜVJP Euroopa Julgeoleku- ja Kaitsekolledži (ESDC) loomise kohta (ELT L 176, 4.7.2008, lk 20).

⁽⁶⁾ Määrus nr 31 (EMÜ), nr 11 (EAEÜ), millega kehtestatakse Euroopa Majandusühenduse ja Euroopa Aatomienergiaühenduse ametnike personalieeskirjad ja muude teenistujate teenistustingimused (EÜT 45, 14.6.1962, lk 1387/62).

⁽⁷⁾ EÜT L 248, 16.9.2002, lk 1.

Vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 317 vastutab tegevuseelarve täitmise eest komisjon. Finantsmõju omavad otsused vastavad eelkõige finantsmääruse IV jaotises sätestatud kohustustele, eelkõige selle artiklitele 64–68 seoses finantsjuhtimises osalejate vastutusega ning artiklile 75 seoses kulutoimingutega.

- (15) Euroopa välisteenistuse loomisel tuleks juhinduda kulutõhususe põhimõttest, mille eesmärk on eelarve neutraalsuse saavutamine. Selleks tuleb kasutada üleminekukorda ja suutlikkuse järkjärgulist suurendamist. Vältida tuleks muude struktuuriüksuste ülesannete, funktsioonide ja ressursside tarbetut dubleerimist. Kasutada tuleks kõiki ratsionaliseerimisvõimalusi.

Lisaks on liikmesriikide ajutistele töötajatele vaja luua ka hulk täiendavaid ametikohti, mida tuleb rahastada kehtiva mitmeaastase finantsraamistiku raames.

- (16) Kehtestada tuleks eeskirjad, mis reguleerivad Euroopa välisteenistuse ja selle töötajate tegevust julgeoleku, salastatud teabe kaitse ja läbipaistvuse osas.
- (17) Tuletatakse meelde, et Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide protokolli kohaldatakse Euroopa välisteenistuse, selle ametnike ja muude teenistujate suhtes, kes kuuluvad kas personalieeskirjade või muude teenistujate teenistustingimuste kohaldamisalasse.
- (18) Euroopa Liidul ja Euroopa Aatomienergiaühendusel on jätkuvalt ühtne institutsiooniline raamistik. Seetõttu on ülimalt oluline tagada mõlema välissuhete vaheline kooskõla ning võimaldada liidu delegatsioonidel esindada Euroopa Aatomienergiaühendust kolmandates riikides ja rahvusvahelistes organisatsioonides.
- (19) Kõrge esindaja peaks hiljemalt 2013. aasta keskpaigaks läbi vaatama Euroopa välisteenistuse korralduse ja toimimise ning tegema vajaduse korral ettepanekud käesoleva otsuse muutmiseks. Otsuse muudetud versioon tuleks vastu võtta hiljemalt 2014. aasta alguses,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Olemus ja kohaldamisala

- Käesoleva otsusega määratakse kindlaks Euroopa välisteenistuse korraldus ja toimimine.
- Euroopa välisteenistus, mille peakorter asub Brüsselis, on nõukogu peasekretariaadist ja komisjonist eraldi seisev Euroopa

Liidu funktsionaalselt sõltumatu organ, millel on oma ülesannete täitmiseks ja eesmärkide saavutamiseks vajalik õigusvõime.

- Euroopa välisteenistus allub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale (edaspidi „kõrge esindaja”).

- Euroopa välisteenistus koosneb keskasutusest ning kolmandatesse riikidesse ja rahvusvahelistesse organisatsioonidesse lähetatud liidu delegatsioonidest.

Artikkel 2

Ülesanded

- Euroopa välisteenistus toetab kõrget esindajat tema eelkõige ELi lepingu artiklites 18 ja 27 sätestatud volituste täitmisel:

— tema volituste täitmisel juhtida Euroopa Liidu ühist välis- ja julgeolekupoliitikat, sealhulgas ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, aidates tema ettepanekute kohaselt kaasa selle poliitika arendamisele, mida ta teostab nõukogu antud volituste kohaselt, ning tagades liidu välistegevuse järjepidevuse;

— välisasjade nõukogu eesistuja ülesannete täitmisel, ilma et see mõjutaks nõukogu peasekretariaadi tavapäraseid ülesandeid;

— komisjoni asepresidendi ülesannete täitmisel komisjoni pädevuses olevate välissuhete korraldamise ja liidu välistegevuse muude aspektide koordineerimise alal, ilma et see mõjutaks komisjoni talituste tavapäraseid ülesandeid.

- Euroopa välisteenistus abistab Euroopa Ülemkogu eesistujat, komisjoni presidenti ja komisjoni nende ülesannete täitmisel välissuhete valdkonnas.

Artikkel 3

Koostöö

- Euroopa välisteenistus toetab liikmesriikide diplomaatilisi teenistusi, nõukogu peasekretariaati ja komisjoni talitusi ning teeb nendega koostööd, et tagada kooskõla liidu välistegevuse eri valdkondade vahel ning nende ja muude poliitikavaldkondade vahel.

- Euroopa välisteenistus ja komisjoni talitused konsulteerivad oma ülesannete täitmisel üksteisega kõikides liidu välistegevusega seotud küsimustes, välja arvatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitikaga hõlmatud küsimustes. Euroopa välisteenistus osaleb komisjoni poolt kõnealuses valdkonnas ettevalmistatavate aktide ettevalmistustöös ja -menetlustes.

Käesolevat lõiget rakendatakse ELi lepingu V jaotise 1. peatüki ja ELi toimimise lepingu artikli 205 kohaselt.

3. Euroopa välisteenistus võib sõlmida teenistuste tasandil kokkuleppeid nõukogu peasekretariaadi, komisjoni asjaomaste talituste või liidu muude ametite või institutsioonidevaheliste organitega.

4. Euroopa välisteenistus osutab asjakohast toetust liidu muudele institutsioonidele ja organitele, eelkõige Euroopa Parlamendile, ja teeb nendega koostööd. Kõnealuste institutsioonide ja organite (sealhulgas vajaduse korral ametite) toetus ning nendega tehtav koostöö võib olla kasulik ka Euroopa välisteenistusele. Euroopa välisteenistuse siseaudiitor teeb koostööd komisjoni siseaudiitoriga, et tagada ühtne auditeerimispoliitika, pöörates erilist tähelepanu komisjoni vastutusele tegevuskulude eest. Lisaks teeb Euroopa välisteenistus vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/1999⁽¹⁾ koostööd Euroopa Pettusevastase Ametiga (OLAF). Eelkõige võtab Euroopa välisteenistus viivitamata vastu kõnealuse määrusega nõutava otsuse sisejuurdluste toimetamise tingimuste kohta. Nagu kõnealuses määruses sätestatud, osutavad liikmesriigid kooskõlas oma siseriiklike õigusnormidega ja institutsioonid OLAFi töötajatele nende ülesannete täitmiseks vajalikku abi.

Artikkel 4

Euroopa välisteenistuse keskasutus

1. Euroopa välisteenistust juhib tegevpeasekretär, kes tegutseb kõrge esindaja alluvuses. Tegevpeasekretär võtab kõik vajalikud meetmed, et tagada Euroopa välisteenistuse tõrgeteta toimimine, sealhulgas selle halduskorraldus ja eelarve haldamine. Tegevpeasekretär tagab tegevuse tõhusa koordineerimise keskasutuse kõigi osakondade vahel ning liidu delegatsioonidega.

2. Tegevpeasekretäri abistavad kaks asepeasekretäri.

3. Euroopa välisteenistuse keskasutus koosneb peadirektoraadist.

a) Keskasutusse kuuluvad eelkõige:

- peadirektoraadid, mis koosnevad geograafilistest osakondadest, millega hõlmatakse maailma kõiki riike ja piirkondi, ning mitmepoolsetest ja temaatilistest osakondadest. Vajaduse korral koordineerivad kõnealused osakonnad oma tegevust nõukogu peasekretariaadiga ja komisjoni asjaomaste talitustega;
- Euroopa välisteenistuse raames tegutsev tegevpeasekretäri hallatav peadirektoraat, mis tegeleb haldus-, personali-,

eelarve-, julgeoleku-, side- ja infosüsteemiküsimustega. Kõrge esindaja nimetab kooskõlas tavapärase töölevõtmise eeskirjadega ametisse eelarve ja haldusküsimuste eest vastutava peadirektori, kes töötab kõrge esindaja alluvuses. Kõnealune peadirektor vastutab kõrge esindaja ees Euroopa välisteenistuse halduskorralduse ja teenistusesisesel eelarvehalduse eest. Peadirektor järgib samu eelarveridasid ja halduseeskirju, mida kohaldatakse liidu eelarve III jaos selles osas, mis kuulub mitmeaastase finantsraamistiku 5. rubriiki;

- kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat, tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistus, Euroopa Liidu sõjaline staap ja Euroopa Liidu vaatluskeskus, mis kuuluvad kõrge esindaja otsesesse alluvusse ja vastutus- alasse ning abistavad teda liidu ühise välis- ja julgeolekupoliitika juhtimisel vastavalt aluslepingu sätetele, austades samal ajal vastavalt ELi lepingu artiklile 40 liidu teisi pädevusi.

Arvesse võetakse nimetatud struktuuriüksuste ning nende ülesannete, töötajate töölevõtmise ja töötajate staatuse eripära.

Euroopa välisteenistuse kõigi struktuuriüksuste vahel tagatakse täielik koordineerimine.

b) Euroopa välisteenistuse keskasutusse kuuluvad samuti:

- poliitika strateegilise planeerimise osakond;
- tegevpeasekretäri haldusalluvuses asuv õigusosakond, mis teeb tihedat koostööd nõukogu ja komisjoni õigus- talitustega;
- osakonnad, mis tegelevad institutsioonidevaheliste suhete, teavitamise ja avaliku diplomaatia, siseauditi ja kontrollimise ning isikuandmete kaitsega.

4. Kõrge esindaja nimetab vastavalt nõukogu 1. detsembri 2009. aasta otsuse 2009/908/EL (millega kehtestatakse rakendusmeetmed Euroopa Ülemkogu otsusele nõukogu eesistumise teostamise kohta)⁽²⁾ II lisas sätestatud üksikasjalikule korrale eesistujad nendele nõukogu ettevalmistavatele organitele, mille eesistujaks on kõrge esindaja esindaja, sealhulgas ka poliitika- ja julgeolekukomitee eesistuja.

5. Kõrget esindajat ja Euroopa välisteenistust abistavad vajaduse korral nõukogu peasekretariaat ja komisjoni asjaomased talitused. Euroopa välisteenistus, nõukogu peasekretariaat ja komisjoni asjaomased talitused võivad sel eesmärgil sõlmida teenistuste tasandil kokkuleppeid.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määrus (EÜ) nr 1073/1999 Euroopa Pettusevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta (EÜT L 136, 31.5.1999, lk 1).

⁽²⁾ ELT L 322, 9.12.2009, lk 28.

Artikkel 5

Liidu delegatsioonid

1. Delegatsiooni avamise või sulgemise otsuse võtab vastu kõrge esindaja, tehes seda kokkuleppel nõukogu ja komisjoniga.

2. Liidu delegatsioon allub delegatsiooni juhile.

Delegatsiooni kõik töötajad, olenemata staatusest, alluvad delegatsiooni juhile, kes juhib delegatsiooni kogu tegevust. Delegatsiooni juhil on kõrge esindaja ees aruandekohustus seoses delegatsiooni töö üldise juhtimise ja liidu kõigi meetmete koordineerimise tagamisega.

Delegatsiooni töötajateks on Euroopa välisteenistuse töötajad ning komisjoni töötajad, kui see on asjakohane, et täita liidu eelarvet ja viia ellu liidu poliitika, mis ei kuulu Euroopa välisteenistuse pädevusse.

3. Delegatsiooni juht saab kõrgelt esindajalt ja Euroopa välisteenistusest juhiseid ning vastutab nende täitmise eest.

Valdkondades, kus komisjon kasutab talle aluslepingutega antud volitusi, võib ka komisjon kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 221 lõikega 2 anda delegatsioonidele juhiseid, mida täidetakse delegatsiooni juhi üldisel vastutusel.

4. Delegatsiooni juht haldab kooskõlas finantsmäärusega tegevuskulusid, mis seonduvad komisjoni poolt edasi delegeeritud, asjaomases kolmandas riigis läbiviidavate liidu projektidega.

5. Euroopa välisteenistuse tegevpeasekretär hindab korrapäraselt iga delegatsiooni tegevust; hindamine hõlmab finants- ja haldusauditite teostamist. Euroopa välisteenistuse tegevpeasekretär võib sel eesmärgil taotleda komisjoni asjaomaste talituste abi. Lisaks Euroopa välisteenistuse siseselt võetavatele meetmetele täidab OLAF oma volitusi, eelkõige võttes vastavalt määrusele (EÜ) nr 1073/1999 pettevastaseid meetmeid.

6. Kõrge esindaja sõlmib vajalikud kokkulepped vastuvõtjariigi, rahvusvahelise organisatsiooni või asjaomase kolmanda riigiga. Eelkõige võtab kõrge esindaja vajalikke meetmeid, tagamaks et vastuvõtjariigid kohaldavad liidu delegatsioonide, nende töötajate ja vara suhtes privileege ja immunitete, mis on samaväärsed nendega, millele on osutatud 18. aprilli 1961. aasta diplomaatiliste suhete Viini konventsioonis.

7. Liidu delegatsioonidel on suutlikkus täita teiste liidu institutsioonide, eelkõige Euroopa Parlamendi vajadusi, kasutades

selleks oma kontakte rahvusvaheliste organisatsioonide ja kolmandate riikidega, mille juurde delegatsioonid on akrediteeritud.

8. Delegatsiooni juhil on volitused esindada liitu riigis, mille juurde delegatsioon on akrediteeritud, eelkõige sõlmida lepinguid ning olla kohtus hagejaks või kostjaks.

9. Liidu delegatsioonid teevad tihedat koostööd ja jagavad teavet liikmesriikide diplomaatiliste teenistustega.

10. Liidu delegatsioonid osutavad kooskõlas ELi lepingu artikli 35 kolmanda lõiguga ja liikmesriikide vastava taotluse korral liikmesriikidele abi diplomaatiliste suhete korraldamisel ja kolmandates riikides liidu kodanikele konsulaarkaitse tagamisel, kulutamata selleks täiendavaid ressursse.

Artikkel 6

Töötajad

1. Kohaldatakse käesolevat artiklit, välja arvatud lõiget 3, ilma et see mõjutaks Euroopa ühenduste ametnike personalieeskirju (edaspidi „personalieeskirjad”) ja Euroopa ühenduste muude teenistujate teenistustingimusi (edaspidi „muude teenistujate teenistustingimused”), sealhulgas kõnealustes eeskirjades vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 336 tehtud muudatusi nende kohandamiseks Euroopa välisteenistuse vajadustega.

2. Euroopa välisteenistuses töötavad Euroopa Liidu ametnikud ja muud teenistujad, sealhulgas liikmesriikide diplomaatiliste teenistuste töötajad, kes on tööle võetud ajutiste teenistujatena.

Euroopa välisteenistuse töötajate suhtes kohaldatakse personalieeskirju ja muude teenistujate teenistustingimusi.

3. Vajaduse korral võib Euroopa välisteenistus erandjuhtudel kasutada piiratud arvu spetsialiseerunud lähetatud riiklikke eksperte.

Kõrge esindaja võtab vastu eeskirjad, mis on samaväärsed nendega, mis on sätestatud nõukogu 16. juuni 2003. aasta otsuses 2003/479/EÜ (mis käsitleb nõukogu peasekretariaati lähetatud ekspertide ja sõjaväelaste suhtes kohaldatavaid eeskirju),⁽¹⁾ mille kohaselt antakse lähetatud riiklikud eksperdid Euroopa välisteenistuse käsutusse, et viimane saaks kasutada ekspertide eriteadmisi.

⁽¹⁾ ELT L 160, 28.6.2003, lk 72.

4. Euroopa välis teenistuse töötajad täidavad oma kohustusi ja tegutsevad ainult liidu huve silmas pidades. Ilma et see piiraks artikli 2 lõike 1 kolmanda taande, artikli 2 lõike 2 ja artikli 5 lõike 3 kohaldamist, ei küsi Euroopa välis teenistuse töötajad ega võta vastu juhiseid üheltki Euroopa välis teenistuse väliselt valitsuselt, asutuselt, organisatsioonilt või isikult ega üheltki organilt või isikult peale kõrge esindaja. Vastavalt personalieeskirjade artikli 11 teisele lõigule ei võta Euroopa välis teenistuse töötajad vastu mingit tasu üheltki Euroopa välis teenistuse väliselt allikalt.

5. Kõrgel esindajal on personalieeskirjadega ametisse nimetavale ametiisikule ja muude teenistujate teenistustingimustega lepinguid sõlmivale ametiisikule antud volitused ning ta võib neid volitusi Euroopa välis teenistuse siseselt delegeerida.

6. Euroopa välis teenistusse töölevõtmisel tuginetakse kandidaatide saavutustele, tagades samal ajal kohase geograafilise ja soolise tasakaalu. Euroopa välis teenistuse isikkoosseisus peaksid olema märkimisväärselt esindatud kõigi liikmesriikide kodanikud. Seda küsimust käsitleb ka artikli 13 lõikes 3 ette nähtud läbivaatamine, hõlmates sealhulgas vajaduse korral ettepanekuid täiendavateks erimeetmeteks võimaliku ebavõrdsuse vähendamise eesmärgil.

7. Euroopa Liidu ametnikel ja liikmesriikide diplomaatilisest teenistusest pärit ajutistel teenistujatel on samad õigused ja kohustused ning neid koheldakse võrdselt, eelkõige seoses nende õigusega asuda mis tahes ametikohale võrdsel tingimustel. Euroopa Liidu ametnike ja liikmesriikide diplomaatilisest teenistusest pärit ajutiste teenistujate vahel ei tehta vahet ülesannete jagamisel, mis seonduvad Euroopa välis teenistuse kõigi tegevusvaldkondade ja elluviidavate poliitikatega. Vastavalt finantsmääruse sätetele toetavad liikmesriigid liitu nende rahaliste kohustuste täitmise tagamisel, mis tulenevad liikmesriikide diplomaatilisest teenistusest pärit Euroopa välis teenistuse ajutiste teenistujate vastutusest finantsmääruse artikli 66 kohaselt.

8. Kõrge esindaja kehtestab korra Euroopa välis teenistuse töötajate valimiseks, mis viiakse läbi saavutustel põhineva läbipaistva menetluse alusel, eesmärgiga võtta tööle võimalikult pädevad, tõhusad ja ausad töötajad, tagades samal ajal kohase geograafilise ja soolise tasakaalu ning kõikide liikmesriikide kodanike märkimisväärse esindatuse Euroopa välis teenistuses. Euroopa välis teenistuse vabade ametikohtade täitmiseks läbiviidavas töölevõtmise menetluses osalevad liikmesriikide, nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni esindajad.

9. Euroopa välis teenistuse täiskoosseisuni jõudmisel peaksid lõike 2 esimeses lõigus osutatud liikmesriikidest pärit töötajad moodustama vähemalt ühe kolmandiku Euroopa välis teenistuse

AD-tasandi töötajate koguarvust. Samamoodi peaksid liidu püsiametnikud, sealhulgas liikmesriikide diplomaatilisest teenistusest pärit töötajad, kes on saanud personalieeskirjade sätete kohaselt liidu püsiametnikuks, moodustama vähemalt 60 % Euroopa välis teenistuse AD-tasandi töötajate koguarvust. Kõrge esindaja esitab igal aastal Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande Euroopa välis teenistuse ametikohtade täitmise kohta.

10. Kõrge esindaja kehtestab töötajate liikuvuse eeskirjad, tagamaks Euroopa välis teenistuse töötajate suure liikuvuse. Artikli 4 lõike 3 punkti a kolmandas taandes osutatud töötajate suhtes kohaldatakse üksikasjalikku erikorda. Põhimõtteliselt peaksid kõik Euroopa välis teenistuse töötajad korrapäraselt töötama liidu delegatsioonides. Kõrge esindaja kehtestab sellekohased eeskirjad.

11. Liikmesriigid annavad oma siseriiklike õigusaktide kohaldatavate sätete kohaselt tagatise oma ametnikele, kellest on saanud Euroopa välis teenistuse ajutised teenistujad, et pärast nende teenistusaaja lõppemist Euroopa välis teenistuses ennistatakse nad kohe tööle. Kõnealune teenistusaeg ei tohi vastavalt muude teenistujate teenistustingimuste artikli 50b sätetele ületada kaheksat aastat, välja arvatud juhul, kui seda pikendatakse erandlikel asjaoludel ja teenistuse huvides kuni kahe aasta võrra.

Euroopa välis teenistuses töötaval liidu ametnikel on õigus kandideerida oma päritoluinstituutsiooni ametikohale samadel tingimustel kõnealuses instituutsioonis töötavate taotlejatega.

12. Võetakse meetmeid, et võimaldada Euroopa välis teenistuse töötajatele nõuetekohast ühtset koolitust, tuginedes eelkõige olemasolevatele riigisisestele ning liidu tavadele ja struktuuridele. Kõrge esindaja võtab sel eesmärgil asjakohaseid meetmeid ühe aasta jooksul pärast käesoleva otsuse jõustumist.

Artikkel 7

Töötajaid puudutavad üleminekusätted

1. Lisas loetletud nõukogu peasekretariaadi ja komisjoni asjaomased talitused ja ülesanded viiakse üle Euroopa välis teenistusse. Lisas loetletud talitustes töötavad või ülesandeid täitvad ametnikud ja ajutised teenistujad viiakse üle Euroopa välis teenistusse. See hõlmab *mutatis mutandis* sellistes talitustes töötavaid või ülesandeid täitvaid lepingulisi ja kohalikke töötajaid. Kõnealustes talitustes töötavad või ülesandeid täitvad lähetatud riiklikud eksperdid viiakse lähetava liikmesriigi asutuste nõusolekul samuti üle Euroopa välis teenistuse alluvusse.

Kõnealune üleviimine jõustub 1. jaanuaril 2011.

Nende üleviimisel Euroopa välisteenistusse määrab kõrge esindaja vastavalt personalieeskirjadele iga ametniku tema tegevusüksuse ametikohale, mis vastab kõnealuse ametniku palgaastmele.

2. Euroopa välisteenistusse üleviidavate ametikohtade osas käesoleva otsuse jõustumise kuupäeval käimasolevad töötajate töölevõtmise menetlused jäävad kehtima: kõnealuseid menetlusi jätkatakse ja need viiakse lõpule kõrge esindaja järelevalve all ning kooskõlas asjaomaste töökuulutuste ning personalieeskirjade ja muude teenistujate teenistustingimuste kohaldatavate eeskirjadega.

Artikkel 8

Eelarve

1. Euroopa Liidu üldeelarve Euroopa välisteenistust käsitleva osa eelarvevahendite käsutaja ülesanded delegeeritakse vastavalt finantsmääruse artiklile 59. Kõrge esindaja kehtestab siseeeskirjad halduskulude eelarveridade haldamiseks. Tegevuskulud jäävad komisjoni eelarveossa.

2. Euroopa välisteenistus teostab oma volitusi kooskõlas Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatava finantsmäärusega talle eraldatud assigneeringute piires.

3. Euroopa välisteenistuse halduskulude kalkulatsiooni koostamisel konsulteerib kõrge esindaja arengupoliitika eest vastutava voliniku ja naabruspoliitika eest vastutava volinikuga nende vastutusalasse kuuluvates küsimustes.

4. Vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 314 lõikele 1 koostab Euroopa välisteenistus oma järgmise eelarveaasta kulude kalkulatsiooni. Komisjon koondab need kalkulatsioonid eelarveprojekti, mis võib sisaldada erinevaid kalkulatsioone. Komisjon võib eelarveprojekti muuta, nagu on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 314 lõikes 2.

5. Eelarve läbipaistvuse tagamiseks liidu välistegevuse valdkonnas edastab komisjon eelarvepädevale institutsioonile koos Euroopa Liidu üldeelarve projektiga töödokumendi, milles esitatakse tervikuna kõik liidu välistegevusega seotud kulud.

6. Euroopa välisteenistuse suhtes kohaldatakse eelarve täitmise heakskiitmise menetlust, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artiklis 319 ja finantsmääruse artiklites 145–147. Euroopa välisteenistus teeb sellega seoses täielikku koostööd heakskiidu andmise menetluses osalevate institutsioonidega ning annab vajaduse korral täiendavat teavet, sealhulgas osaleb asjakohaste organite koosolekutel.

Artikkel 9

Välistegevuse vahendid ja programmitöö

1. Liidu väliskoostööprogrammide haldamine kuulub komisjoni vastutusalasse, ilma et see mõjutaks komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vastavaid ülesandeid programmitöös, nagu on sätestatud järgnevates lõigetes.

2. Kõrge esindaja tagab liidu välistegevuse üldise poliitilise koordineerimise, tagades selle ühtsuse, järjepidevuse ja tõhususe eelkõige järgmiste välisabi rahastamisvahendite abil:

— arengukoostöö rahastamisvahend ⁽¹⁾,

— Euroopa Arengufond ⁽²⁾,

— demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend ⁽³⁾,

— Euroopa naabruspoliitika ja partnerlusinstrument ⁽⁴⁾,

— tööstusriikidega tehtava koostöö rahastamisvahend ⁽⁵⁾,

— tuumaohutuslase koostöö rahastamisvahend ⁽⁶⁾,

— stabiliseerimisvahend seoses abiga, mis on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1717/2006 ⁽⁷⁾ artikliga 4.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1905/2006, millega luuakse arengukoostöö rahastamisvahend (ELT L 378, 27.12.2006, lk 41).

⁽²⁾ Nõukogu määrus nr 5, millega kehtestatakse ülemeremaade ja -territooriumide arengufondi rahaliste toetuste maksmise ja ülekandmise, eelarve ja ressursside haldamise eeskirjad (EÜT 33, 31.12.1958, lk 681/58).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1889/2006 rahastamisvahendi loomise kohta demokraatia ja inimõiguste edendamiseks kogu maailmas (demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahend) (ELT L 386, 29.12.2006, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1638/2006, millega kehtestatakse üldsätted Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumenti loomise kohta (ELT L 310, 9.11.2006, lk 1).

⁽⁵⁾ Nõukogu 26. veebruari 2001. aasta määrus (EÜ) nr 382/2001, mis käsitleb Euroopa Liidu ning Põhja-Ameerika, Kaug-Ida ja Okeania industriaalmaade vahelisi koostöö- ja kaubandussuhteid edendavate projektide rakendamist (EÜT L 57, 27.2.2001, lk 10).

⁽⁶⁾ Nõukogu 19. veebruari 2007. aasta määrus (Euratom) nr 300/2007, millega luuakse tuumaohutuslase koostöö rahastamisvahend (ELT L 81, 22.3.2007, lk 1).

⁽⁷⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1717/2006, millega kehtestatakse stabiliseerimisvahend (ELT L 327, 24.11.2006, lk 1).

3. Eelkõige panustab Euroopa välis teenistus lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite programmide koostamise ja haldamise tsüklisse, võttes aluseks neis sätestatud poliitilised eesmärgid. Euroopa välis teenistus vastutab programmide koostamise tsükli strateegilisi ja mitmeaastaseid aspekte käsitlevate järgmiste komisjoni otsuste ettevalmistamise eest:

- i) riikide eraldised, mille abil määratakse kindlaks iga piirkonna rahastamis pakett tulenevalt mitmeaastasest finantsraamistikust sätestatud esialgsest summade jaotusest. Iga piirkonna puhul reserveeritakse osa rahastamisest piirkondlike kavade läbiviimiseks;
- ii) riiklikud ja piirkondlikud strateegiadokumendid;
- iii) riiklikud ja piirkondlikud sihtprogrammid.

Kooskõlas artikliga 3 teevad kõrge esindaja ja Euroopa välis teenistus lõikes 2 osutatud rahastamisvahendite kogu programmide koostamise, kavandamise ja rakendamise tsükli jooksul koostööd komisjoni asjaomaste liikmete ja talitustega, ilma et see piiraks artikli 1 lõike 3 kohaldamist. Kõik otsuste ettepanekud valmistatakse ette komisjoni menetlusi järgides ja esitatakse komisjonile vastuvõtmiseks.

4. Euroopa Arengufondi ja arengukoostöö rahastamisvahendi osas valmistavad Euroopa välis teenistuse ja komisjoni asjaomased talitused kõik ettepanekud ette ühiselt, sealhulgas ka ettepanekud alusaktide ja lõikes 3 osutatud programmitöö dokumentide muutmiseks, tehes seda arengupoliitika eest vastutava voliniku vastutusel, misjärel ettepanek esitatakse ühiselt kõrge esindajaga komisjonile vastuvõtmiseks.

Temaatilised programmid (välja arvatud demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi, tuumaohutusosalase koostöö rahastamisvahendi ning stabiliseerimisvahendi selle osa, millele on osutatud lõike 2 seitsmendas taandes) valmistab ette vastav komisjoni talitus arengupoliitika eest vastutava voliniku juhendamisel ja need esitatakse volinike kolleegiumile kõrge esindaja ja muude asjaomaste volinike nõusolekul.

5. Euroopa naabruspoliitika ja partnerlusinstrumendi osas valmistavad Euroopa välis teenistuse ja komisjoni asjaomased talitused kõik ettepanekud ette ühiselt, sealhulgas ka ettepanekud alusaktide ja lõikes 3 osutatud programmitöö dokumentide muutmiseks, tehes seda naabruspoliitika eest vastutava voliniku vastutusel, misjärel ettepanek esitatakse ühiselt kõrge esindajaga komisjonile vastuvõtmiseks.

6. Ühise välis- ja julgeolekupoliitika eelarve, stabiliseerimisvahendi (välja arvatud lõike 2 seitsmendas taandes osutatud osa), tööstusriikidega tehtava koostöö rahastamisvahendi, teavitamise ja avaliku diplomaatia ning valimiste vaatlusmissioonide raames toimuva tegevuse eest vastutab kõrge esindaja / Euroopa välis teenistus. Komisjon vastutab sellise tegevuse rahastamise eest kõrge esindaja kui komisjoni asepresidendi alluvuses. Rahastamise eest vastutav komisjoni talitus paikneb Euroopa välis teenistusega samas asukohas.

Artikkel 10

Julgeolek

1. Pärast konsulteerimist nõukogu 19. märtsi 2001. aasta otsuse 2001/264/EÜ (millega võetakse vastu nõukogu julgeolekueeskirjad) ⁽¹⁾ lisa II osa I jaos osutatud komiteega teeb kõrge esindaja otsuse Euroopa välis teenistuse julgeolekueeskirjade kohta ning võtab kõik asjakohased meetmed tagamaks, et Euroopa välis teenistus haldab tõhusalt tema töötajate, füüsilise vara ja teabega seotud riske ning täidab sellega seoses oma vastutuskohustust ja kohustusi. Kõnealused eeskirjad kehtivad kõigi Euroopa välis teenistuse töötajate ning kõigi liidu delegatsioonide töötajate suhtes, olenemata nende haldusseisundist või päritolust.

2. Kuni lõikes 1 osutatud otsuse tegemiseni:

— kohaldab Euroopa välis teenistus salastatud teabe kaitse osas otsuse 2001/264/EÜ lisas sätestatud julgeolekumeetmeid;

— kohaldab Euroopa välis teenistus muude julgeolekuküsimuste osas komisjoni kodukorra ⁽²⁾ asjaomases lisas sätestatud turvasätteid.

3. Euroopa välis teenistusel on osakond, mis vastutab julgeolekuküsimuste eest ja mida abistavad liikmesriikide asjaomased teenistused.

4. Kõrge esindaja võtab kõik vajalikud meetmed Euroopa välis teenistuse julgeolekueeskirjade rakendamiseks, eelkõige seoses salastatud teabe kaitsega ning meetmetega, mis tuleb võtta juhul, kui Euroopa välis teenistuse töötajad ei täida julgeolekueeskirju. Sel eesmärgil küsib Euroopa välis teenistus nõu nõukogu peasekretariaadi julgeolekubüroolt ning komisjoni ja liikmesriikide asjaomastelt teenistustelt.

⁽¹⁾ EÜT L 101, 11.4.2001, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 308, 8.12.2000, lk 26.

Artikkel 11

Juurdepääs dokumentidele ja arhiividele ning andmekaitse

1. Euroopa välisteenistus kohaldab eeskirju, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruses (EÜ) nr 1049/2001 (üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele) ⁽¹⁾. Kõrge esindaja teeb otsuse Euroopa välisteenistuse vastavate rakenduseeskirjade kohta.

2. Euroopa välisteenistuse tegevpeasekretär haldab teenistuse arhiivi. Nõukogu peasekretariaadist ja komisjonist välisteenistusse üle viidud talituste asjaomased arhiivid viiakse üle Euroopa välisteenistuse arhiivi.

3. Euroopa välisteenistus kaitseb füüsilisi isikuid seoses nende isikuandmete töötlemisega vastavalt eeskirjadele, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruses (EÜ) nr 45/2001 (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta) ⁽²⁾. Kõrge esindaja teeb otsuse Euroopa välisteenistuse vastavate rakenduseeskirjade kohta.

Artikkel 12

Kinnisvara

1. Nõukogu peasekretariaat ja komisjoni asjakohased talitused võtavad kõik vajalikud meetmed, et artiklis 7 osutatud üleviimisega saaks kaasned Euroopa välisteenistuse toimimiseks vajalike nõukogu ja komisjoni hoonete üleandmine.

2. Kõrge esindaja ning vastavalt nõukogu peasekretariaat ja komisjon otsustavad ühiselt Euroopa välisteenistuse keskasutusele ja liidu delegatsioonidele kinnisvara üleandmise tingimused.

Artikkel 13

Üldised ja lõppsätted

1. Kõrge esindaja, nõukogu, komisjon ja liikmesriigid vastutavad käesoleva otsuse rakendamise eest ning võtavad sel eesmärgil kõik vajalikud meetmed.

2. Kõrge esindaja esitab Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile aruande Euroopa välisteenistuse toimimise kohta hiljemalt 2011. aasta lõpus. Nimetatud aruanne hõlmab eelkõige artikli 5 lõigete 3 ja 10 ning artikli 9 rakendamist.

3. Hiljemalt 2013. aasta keskpaigaks vaatab kõrge esindaja Euroopa välisteenistuse korralduse ja toimimise läbi, käsitledes muu hulgas artikli 6 lõigete 6, 8 ja 11 rakendamist. Nimetatud läbivaatamisega kaasneb vajaduse korral asjaomaste ettepanekute esitamine käesoleva otsuse muutmiseks. Sellisel juhul muudab nõukogu vastavalt ELi lepingu artikli 27 lõikele 3 käesolevat otsust läbivaatamise tulemustest lähtuvalt hiljemalt 2014. aasta alguses.

4. Käesolev otsus jõustub selle vastuvõtmise päeval. Finants- ja töövõtmine käsitlevad otsuse sätted hakkavad kehtima pärast seda, kui personalieeskirjades, muude teenistujate teenistustingimustes ja finantsmääruses on tehtud vajalikud muudatused ning on vastu võetud paranduseelarve. Sujuva ülemineku tagamiseks lepivad kõrge esindaja, nõukogu peasekretariaat ja komisjon kokku vajalikus korras ning konsulteerivad liikmesriikidega.

5. Ühe kuu jooksul käesoleva otsuse jõustumisest esitab kõrge esindaja komisjonile Euroopa välisteenistuse tulude ja kulude prognoosi, sealhulgas ametikohtade loetelu, mille põhjal saab komisjon koostada paranduseelarve projekti.

6. Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 26. juuli 2010

Nõukogu nimel

eesistuja

S. VANACKERE

⁽¹⁾ EÜT L 145, 31.5.2001, lk 43.

⁽²⁾ EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1.

LISA

EUROOPA VÄLISTEENISTUSSE ÜLEVIIDAVAD TALITUSED JA ÜLESANDED ⁽¹⁾

Järgnevalt loetletakse kõik haldusüksused, mis viiakse tervikuna üle Euroopa välissteenistusse. See ei piira täiendavate vajaduste rahuldamist ja vahendite eraldamist Euroopa välissteenistuse asutamisega seotud üldiste eelarveläbirääkimiste käigus ega otsuseid tugifunktsioonide eest vastutavate töötajate piisaval arvil võimaldamise kohta ning sellega seotud vajadust nõukogu peasekretariaadi, komisjoni ja Euroopa välissteenistuse vaheliste teenistuste tasandil sõlmitavate kokkulepete järele.

1. NÕUKOGU PEASEKRETARIAAT

Kõik allpool nimetatud talituste töötajad ja ülesanded viiakse tervikuna üle Euroopa välissteenistusse, välja arvatud piiratud hulk nõukogu peasekretariaadi tavapärase ülesannete täitmiseks vajalikke töötajaid vastavalt artikli 2 lõike 1 teisele taandele ja välja arvatud teatud allpool esitatud erifunktsioonid.

Poliitikaüksus**ÜJKP ja kriisiohjestruktuurid**

- Kriisiohjamise ja planeerimise direktoraat (CMPD)
- Tsiviiloperatsioonide planeerimise ja läbiviimise teenistus (CPCC)
- Euroopa Liidu sõjaline staap (EUMS)
  - Euroopa Liidu sõjalise staabi juhataja otseses alluvuses olevad talitused
  - Kontseptsioonide ja suutlikkuse direktoraat
  - Luuredirektoraat
  - Operatsioonide direktoraat
  - Logistikadirektoraat
  - Side- ja infosüsteemide direktoraat
- ELi vaatluskeskus (SITCEN)

Erand:

- Turvalisuse akrediteerimise asutust toetavad SITCENi töötajad

Peadirektoraat E

- Peadirektori otseses alluvuses olevad üksused
- Põhja- ja Lõuna-Ameerika ning Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni direktoraat
- Lääne-Balkani, Ida-Euroopa ja Kesk-Aasia direktoraat
- Massihävitusrelvade leviku tõkestamise direktoraat
- ÜVJPga seotud parlamentaarsete küsimuste direktoraat
- New Yorgi kontaktasutus
- Genfi kontaktasutus

⁽¹⁾ Kõiki üleiviidavaid inimressursse rahastatakse mitmeaastase finantsraamistiku kulubriigi 5 (haldus) alusel.

Nõukogu peasekretariaadi ametnikud, kes on lähetatud Euroopa Liidu eriesindajate juurde ja ÜJKP missioonidele**2. KOMISJON (SEALHULGAS DELEGATSIOONID)**

Kõik allpool nimetatud talituste töötajad ja ülesanded viiakse tervikuna üle Euroopa välisteenistusse, välja arvatud piiratud hulk töötajaid, kes on allpool välja toodud eranditena.

Välissuhete peadirektoraat

- Kõik hierarhilised ametikohad ja nendega otseselt seotud tugitöötajad
- Direktoraat A (kriisiplatvorm ja poliitika koordineerimine ÜVJP raames)
- Direktoraat B (mitmepoolsed suhted ja inimõigused)
- Direktoraat C (Põhja-Ameerika, Ida-Aasia, Austraalia, Uus-Meremaa, Euroopa Majanduspiirkond, Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon, San Marino, Andorra, Monaco)
- Direktoraat D (Euroopa naabruspoliitika koordineerimine)
- Direktoraat E (Ida-Euroopa, Lõuna-Kaukaasia, Kesk-Aasia vabariigid)
- Direktoraat F (Lähis-Ida, Vahemere lõunapiirkond)
- Direktoraat G (Ladina-Ameerika)
- Direktoraat H (Aasia, välja arvatud Jaapan ja Korea)
- Direktoraat I (peakorterite ressursid, teave, institutsioonidevahelised suhted)
- Direktoraat K (välisteenistus)
- Direktoraat L (strateegia, koordineerimine ja analüüs)
- Idapartnerluse töökond
- Üksus Relex-01 (audit)

Erandid:

- Rahastamisvahendite haldamise eest vastutavad töötajad
- Delegatsioonide töötajate palkade ja toetuste maksmise eest vastutavad töötajad

Välisteenistus

- Kõik delegatsioonide juhid ja nende asetäitjad ning nendega otseselt seotud tugitöötajad
- Kõik poliitikaosakonnad või -rakukesed ja nende töötajad
- Kõik teavitamise ja avaliku diplomaatia osakonnad ja nende töötajad
- Kõik haldusosakonnad

Erand:

- Rahastamisvahendite rakendamise eest vastutavad töötajad

Arengu peadirektoraat

- Direktoraat D (AKV II – Lääne- ja Kesk-Aafrika, Kariibi mere piirkond ning ülemeremaad ja -territooriumid), välja arvatud ülemeremaade ja -territooriumide töökond
- Direktoraat E (Somaali poolsaar, Ida- ja Lõuna-Aafrika, India ookean ja Vaikse ookeani piirkond)
- Üksus C1 (AKV I: abi kavandamine ja haldamine): programmitöö eest vastutavad töötajad
- Üksus C2 (üleaafrikalised küsimused ning institutsioonid, valitsemine ja ränne): üleaafrikaliste suhete eest vastutavad töötajad
- Asjakohased hierarhilised ametikohad ja nendega otseselt seotud töötajad